

036 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

'n Brief, hêêlemael uit Engeland

Beste mense, 't is opvaalend datte-me zô veul fijne reacties op onze dialectstuksies krijge van buite ons durp. Veraal mense die al jaere van d'n dijk zijn, vingen 't aarg leuk om weer 's wat in d'r aaige taoltjie te leze. Zô kreges we al bericht uit Cannedao, Indonesië, en in ons aaige land bevôôbeld uit Baern, Groninge, Zaondam en Braobant. Vast en zeker sture veul familieleeje de stuksies deur; en dat vinge we wat fijn.

Laet 'r nou onderlest 'n Slierechse vrouw, die al jaere in Engeland weunt, 'n brief geschreve hebbe. Sorry dat 't een flink hortie geduurd hêt, maor nou wordt-ie dan toch geplaatst. Ze schrijft over hett stuksie over het opdoen van winteraerepel 't volgende: "Ik weun nou al zô 'n veertig jaer in Engeland en as ik mit vekaansie weer 's in m'n geboortedurp kom, dan zegge de mense aaltijd:" Maaid wat praot jij nog plat Slierechs!" Maor dat neem ik as 'n grôôt komplement.

Nou was het vroeger bij ons ok zô, dat 'r winteraerepel opgeslaoge mosse worde, - opgedaen zeeje we toe- en dan mosse de aerepel vooraf gekeurd worde. Dan zatte we aalemael om een schaal mit aerepel, mit 'n koppie vet in de mitte, om de aerepels te soppe zôgezed. Dan zatte we zô te smakke en te proeve. Nou, as ze dan goedgekeurd wazze, dan kwam 'n aerepelboertie ze onder d'n bedstee storte. Voor 'n gezin mit kindere was dat al gauw 'n paor mud. 'n Mud was 70 kilo as ik me goed herinner.

Nou wou 't gevaal dat de moeder van mijn mos bevaale. Mor omdat d'n aerepelboer mos komme, lag hêêl 't verebed, - dat was 'n tijk mit kippevere d'r in- buite 't bed, ok de planke en de metrasse. Tjongejonge, en toe kreeg moeder wêê en d'r was dus nogal haost bij. Zôdoende mosse, toe d'n aerepelboer weg was, haosie-bochie, de bedsteeplanke en 't bed d'r weer in. Nou, en toe wier ik gebore... Moeder kreeg 't toe aarg druk, want toe had ze al vier kaanders en vrijdags mos 't hêêle huis mit bezeme gekeerd worde; en we mosse op dien dag aalemael in d'n taail. Dus kreges we 's middags voor 't gemak mor een praksie. We vonge de schrappe- de korsies zôgezed, potschrap zeeje we ok wel- aalemael eve lekker.

Nou hadde we de afspraak gemaakt dat wie op vrijdag 't eerst riep: "Ik de schrappe", die moch de pan uitschrappe. Op die dag kwam ok 't weekblad Panoraomao mit 't bijblad Humorist en de Sjors van de rebelleclub voor de kaanders. Dus vrijdags mosse we dat 'r aamel nog bij gille. Dan wier 't dus: "Eersie de Panoraomao, eersie de Sjors, eersie in d'n taail en eersie 's oches naer de pleel!" Dat was dus vrijdags hêêl wat. Op 'n keer was ik ze aalemael te vlug af en riep: "eersie van dut en dat!" Maor we hadde 'n oh zô lollige broer en die zee hêêl drôôgchies: "Mor dat heb ik vannacht aalemael al tege moeders gezed". In die tijd sliepe we omstebeurte bij moeders in de bestee, want vaoder was aaltijd buitenaf, 'voor ons brôôd en butter' zeed-ie aaltijd. Zôdoende heb ik van m'n kinderjaere én van Slierecht de aalderbeste herinneringe. (Met hartelijke dank aan mevr. Roberts-Schliker)

Interessante kopij is altijd welkom!

Rectificatie: de laatste ondergetekende (Klaas Stabij) heeft in de vorige publicatie de wegeseet in de nek van de vertelster geplaatst. Excuus de wegeseet was een vurig bultje op het lid van een oog.

